

Pappa till en superdator

Erik Hagersten kläckte fröet till DTM för Ericssons räkning i mitten av åttitalet. Men ATM-folket på Ericsson sade nej. När Erik Hagersten senare designade en superdatorer åt Sun hade han lärt sig en läxa - Hur man säljer en idé är lika viktigt som tekniken i sig, säger Erik Hagersten.

Under sin tjugoföråriga karriär har Erik Hagersten hunnit med att vara allt från Ericssons spion på MIT till chefsarkitekt för Thinking machines utvecklingsgrupp. Han har hoppat mellan akademi och industri. Teorier har fått möta verkligheten. Och sedan tillbaka till teorierna igen. Nyligen kom han tillbaka till akademien som professor vid Uppsala universitet. Med sig i bagaget har han en trofé från sitt senaste besök i industrin: Wildfire, en superdator som han själv designat.

Erik Hagersten vid sin egen superdator. Uppsalas exemplar av första generationens Wildfire har 32 processorer.

Att bli pappa till en superdator kräver inte bara teknisk kunskap, utan också en politisk smidighet - en god idé garanterar inte succé. Den läxan lärde sig Erik Hagersten för femton år sedan då han misslyckades med att lansera DTM på Ericsson.

Gick tidigt i Dilberts skola

Erik Hagersten skrev den första patentansökan för kommunikationstekniken DTM för Ericssons räkning. Han och hans grupp var eld och lågor. De hade hittat något som de tyckte var effektivare än ATM, den teknik som Ericsson redan använde sig av. Och de drog sig inte för att säga det.

- Vi sa »kasta ut allt gammalt skräp».

- Och vi trodde naivt att vi skulle bli hjältar på Ericsson. Att vi skulle få guldmedaljer och parkeringsplatser närmast entrén. Men istället sågs vi som ett hot av dem som var etablerade.

De som byggt upp sina karriärer på ATM blev inte imponerade. De blev utmanade.

Stämningen på företaget blev hätsk. Erik Hagersten minns möten med röster som gick upp i falsett.

Erik Hagersten lämnade Ericsson utan att ha lyckats väcka något intresse för DTM.

- Jag tar skulden för det. Vi gjorde en dålig försäljning, säger Erik Hagersten.

Nyligen tecknade Ericsson ett licensavtal med DTM-företaget Dynarc för att få använda den teknik som en gång kunde blivit deras egen. DTM vidareutvecklades i ett forskningsprojekt på KTH och kommersialiserades senare i de svenska företagen Dynarc och Netinsight.

En erfarenhet rikare lämnade Erik Hagersten DTM och Ericsson bakom sig. Han hade ett annat intresse som han ville odla vidare. Erik Hagersten hade blivit intresserad av paralleldatorer när han i början av 80-talet besökte MIT som »spion» för Ericssons räkning. MIT byggde en av de första datorerna med flera processorer i samma system.

Erik Hagersten blev forskare på Sics. Han hade idéer om en ny paralleldator som han kallade Coma. Under ett antal år vidareutvecklade han idén med sin forskargrupp. På kuppen blev han doktor. Folk på Sun blev nyfikna efter att ha läst hans avhandling och Erik Hagersten blev värvad till en av Suns utvecklingsavdelningar i USA.

Nu var det återigen fråga om att sälja en idé, arkitekturen Coma. Kunden var Suns superdatorutvecklare.

Låg lågt som skunk på Sun

Den här gången hade Erik Hagersten en chef på Sun som visste att hantera nya idéer försiktigt. Den försiktiga diplomatin har till och med ett namn i USA: skunkwork - en vacker dag kanske din idé skräller rejält, men innan du visat vad den går för håller vi oss borta från den som vore den en illaluktande skunk.

- Jag hade order att inte berätta för nån på Sun vad jag höll på med. Jag skulle inte prata om idén innan jag hade kött på benen, berättar Erik Hagersten.

Officiellt jobbade Erik Hagersten med att utveckla en server i mellanklassen. Inofficiellt utvecklade han sin superdatoridé till ett komplett förslag.

- Jag var ny på företaget. Nu fick jag tid att bygga upp ett förtroende och lära känna tekniker och chefer.

Erik Hagersten gjorde heller inte om misstaget att försöka riva upp allt från grunden. Istället använde han den mellanserver han själv var med utvecklade, E6000, som komponent i superdatorn.

- Då kunde jag istället säga »jag tycker mycket om era datorer och jag vill göra dem ännu bättre».

Diskret hade han infört modifieringar av E6000 som krävdes för att den skulle fungera som komponent i superdatorn.

När Sun köpte Thinking machines superdatoravdelning blev Erik Hagersten chefsarkitekt för Suns högprestandaservrar. Personalen från Thinking machines blev hans medarbetare.

Nu kunde han förverkliga det produktförslag han jobbat i smyg på under ett par år.

Idag finns hans superdator Wildfire i ett tiotal exemplar. Sens moralen är given.

- Hur man säljer idéer är lika viktigt som tekniken i sig, säger Erik Hagersten.

Nästa generation av Wildfire är under utveckling. Erik Hagersten är kvar som konsult i projektet. Sun har fått elva miljoner dollar av USAs energidepartement för att vidareutveckla Wildfire till en maskin som ska klara 30 biljoner additioner på en sekund.

- Istället för att spränga stillahavsöar kan man testa kärnvapnen i datorn, berättar Erik Hagersten.

Text : [Jan Tångring](#)

(20000126)

Relaterade Nyheter:

[Hagerstens paralleldator](#)

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt. Eftertryck eller annan kopiering förbjuden.
Datateknik 3.0, E+T Förlag, 106 12 Stockholm, tel: 08-796 66 80, fax: 08-613 30 38.